

Stefanie Rondags (33) werd op haar 14^e gediagnosticeerd met diabetes type 1. Inmiddels weet ze dat ze een andere vorm van diabetes heeft: MODY. Stefanie werkt als promovendus / diabetespsycholoog bij het VU medisch centrum. Hier doet ze verslag van 24/7 diabetes. Twitter @S_Rondags

Stefanie

Gek werd ik ervan!

Mijn moeder, die ook diabetes type MODY heeft, leest Diabc. Dus: 'Hoi mam, ik hoop dat je me deze openhartige column vergeeft!' Ik was namelijk niet altijd even blij en dankbaar met haar goedbedoelde 'hulp' betreffende mijn diabetes. Ik zet dit woord expres tussen aanhalingstekens, omdat zij het als hulp zag, maar ik vooral als vreselijk irritante angstige controledrift. 'Hoeveel eenheden spuit je nu?', 'Moet je niet even prikken?', 'Moet je niet wat eten?', 'En? Hoe hoog zit je?'. Mijn moeder gaat relaxed en positief met haar diabetes om, maar ze is desondanks nogal hypochondrisch. Ze zit liever een tikkie hoger dan geadviseerd wordt, zo rond de 7 a 8 mmol/l. Bij 5 gaat ze eten of die 5 nou stabiel is of niet (ik zie potentie voor een gunstiger HbA1c). Die angst projecteerde ze natuurlijk ook op haar eigenzinnige, nonchalante, maar ook (of juist: en dus) kwetsbare puberkind met diabetes. Gek werd ik ervan! En woest ook. Geheel volgens de ontwikkelingsfase waar ik in zat kon ik op zo'n moment onredelijk ontploffen. Nu echter, lieve mam, beseft ik hoe lastig en ook eng het voor jou was om zo weinig controle over mijn diabetes-doen-en-laten te ervaren. Zo'n ernstige hypo moet je inderdaad niet onderschatten. Wat hierin wijsheid is: ik weet het niet. Ik denk gewoon betrokken blijven en ze later laten beseffen dat ze daardoor nóg meer van je houden.

Als puberkind kon ik op zo'n moment onredelijk ontploffen